

[Brorsen.]

ligger nogle Aar tilbage i Tiden. En Rigsdagsmand var til Stede ved et Møde, og vedkommende mente, at den, der stod paa Talerstolen, var lovlig glad ved sig selv og kom lovlig højt op i Selvførheligelse, og saa sagde den paagældende Rigsdagsmand: Hvis man kunde købe ham for det, han er værd, og sælge ham for det, han selv tror, han er værd, saa kunde man tjene en lille Formue.

Jeg maa saa blot gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, idet jeg havde Indtryk af, at han allerede var begyndt at betragte sig selv som en historisk Person, at hvis en Historiker et langt Stykke frem i Tiden kommer til at beskæftige sig med f. Eks. den Lovgivning, vi har haft til Behandling nu i de senere Aar, og finder det ærede Medlems Efterladenskaber her paa Rigsdagen, saa tror jeg, at vedkommende vil blive noget forbavset over det i mange Tilfælde enestaaende Dilettanteri, det ærede Medlem har udført. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem er forkert afmarcheret, hvis han tror, at det er det afgørende blot at slynge Lovforslag ud og stille Dagsordener i det uendelige. Det afgørende er et trofast Arbejde. Det er ikke Mængden, det kommer an paa, men det er Kvaliteten af det Arbejde, der præsteres her paa Rigsdagen fra de forskellige Partier, der skal bedømmes.

Christmas Møller: Jeg gaar ud fra, at den høje Rigsdagsledelse og det høje Ministerium i enhver Retning vil foregaa Offentligheden og Borgerne med et godt Eksempel, og hvis blot Loven om Forbud mod Overarbejde, som er vedtaget af begge Rigsdagens Ting, over for Erhvervslivet vil blive praktiseret paa samme Maade, som Tingene praktiseres her, saa vil Erhvervslivet ingen Skade tage af det. (*Aksel Larsen:* Kommer der ellers Forslag om Efterbetaling?). Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen — der ligesom det ærede Medlem Hr. Steen somme Tider anker over, at jeg afbryder, men dog selv kan lide at gøre det, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Steen — har Ønsker i saa Henseende; i saa Fald ved han jo Vejen til at stille Forslag derom. Men jeg finder Anledning til at gøre en Bemærk-

ning om hele den Maade, paa hvilken Arbejdet udføres her. Andre har jo ogsaa gjort det.

Selv om man altid ved en Rigsdagssamlings Slutning har Fart paa, synes jeg alligevel, der skulde være lidt mere Metode i det. Og jeg synes ikke, at den høje Regering paa denne Maade skulde afsløre sig selv; for den ved i Virkeligheden ikke, hvad den selv vil paa disse Omraader. Der er ingen her i Salen, der mig bekendt kan vide, om et saare vigtigt Lovforslag, som den højtærede Justitsminister har fremsat, Forslaget om Betalingshensland, skal gennemføres eller ej. Efter at Regeringen paa sin trekvarter Maade har lagt sit Arbejde til Rette med Henstand til sig selv i tre Fjerdingaar, jfr. de Lovforslag, der kommer til Behandling senere, fremlægger Regeringen et Forslag om Henstand. Regeringen aner ikke selv, den anede det i hvert Fald ikke for nogle faa Timer siden, om det skulde gennemføres eller ej.

Jeg siger ikke noget til, at det gaar i et stærkt Tempo, det er ligetil mod en Samlings Slutning, men jeg har ogsaa Lov til at sige, at Hensyn er vist fra Oppositionens Side og dem, der har Ledelsen af denne, og jeg kan kun med nogen Tilfredshed — da jeg jo ikke ønsker Regeringen det alt for godt — understrege, hvor umulig den altsaa er med Hensyn til Ledelsen af Arbejdet.

Til det ærede Medlem Hr. Steen vil jeg gerne sige, at jeg kan egentlig ikke forstaa, at han saa voldsomt understreger den Magt, man har i Landet. Saa kan jeg meget bedre forstaa den Maade, paa hvilken den højtærede Udenrigsminister talte; jeg synes ikke, der, om jeg saa maa sige, var noget Trompetstød i hans Tale om de Magtforhold, hvorunder man arbejdede. Og det er naturligt nok, for naar man ser paa Udviklingen mellem Det radikale Venstre og Socialdemokratiet siden 1920 — for nu at tage den Periode, men i og for sig var det bedre at sige fra 1918 til 1937 —, saa havde Det radikale Venstre dengang 135 000 Stemmer og Socialdemokratiet havde vel 300 000, saa der altsaa var et Forhold imellem dem som 1 til godt og vel 2, medens de tilsvarende Tal i Dag er 150 000 over for 760 000, og man har en Statsminister, som, naar han ikke har andet at svare, i hvert Fald har Stemmerne at henvise til, for det